

Scharrelkinderen zonder ecofobie

Thomas van Slobbe heeft weer een nieuw woord gelanceerd. Eerder kreeg deze voorman van Stichting wAarde zijn 'smulbossen' in de Dikke van Dale. Nu komt hij met 'scharrelkinderen': kinderen die rondstruinen door bossen

en parken, hutten bouwen, bramen plukken en dieren besluiten. Ze worden met uitsterven bedreigd door autoverkeer en verstedelijking, door computers en televisies, regels, onderwijs, stress, angst, hekken en schuttingen. Steeds meer kinderen komen niet of nauwelijks in het groen. Vandaar ook dat Van Slobbe het initiatief nam voor de oprichting van een coalitie voor jongeren en natuur. Als campagne-middel heeft die coalitie nu het boek van de Amerikaan Richard Louv (in de VS een bestseller) laten vertalen: Het laatste kind in het bos – Hoe we onze kinderen weer in contact brengen met de natuur. Het vervelende van een boek als dat van Louv is dat je vanaf de cover de boodschap al kent. En dat vervolgens alles in dat boek ten dienste staat van die boodschap. Desondanks is "Het laatste kind" intelligent, overtuigend, genuanceerd en verontrustend. Kinderen met meer groen rond het huis hebben minder last van gedragsstoornissen, angst en depressies. Ze hebben een sterker ontwikkeld gevoel van eigenwaarde en zijn creatiever, blijkt uit onderzoek. En: kinderen met ADHD kunnen zich na een wandeling door een park beter concentreren, dan wanneer ze door de binnenstad hebben gelopen. Dat ADHD een

steeds grotere probleem vormt, heeft er onder andere mee te maken dat superactieve kinderen vroeger hun energie kwijt konden. Door in de bossen en velden te raussen, bijvoorbeeld, en doordat ze de kippenschuur moesten uitmesten.

Omdat het een Amerikaans boek is, gaat het soms niet over Nederland, maar dat wordt gecompenseerd door de uitvoerige noten die zijn toegevoegd over kind en groen in de Lage Landen. Voor de milieubeweging met haar doemverhalen over klimaatverandering is er een interessante waarschuwing. Met video's op school leren kinderen tegen-

woordig dat, terwijl ze kijken, "meer dan vierduizend vierkante hectare regenwoud wordt gekapt voor koeien die vlees voor hamburgers produceren." Met als idee dat kinderen zo opgroeien tot zorgzame burgers met de aarde. Het omgekeerde is waarschijnlijk het geval: "Bij gebrek aan direct contact met de natuur gaan kinderen haar associëren met angst en rampspoed in plaats van met plezier en verwondering." Oftewel ze krijgen last van "ecofobie". En zonder verwondering vergeten grote én kleine mensen het prachtige weefsel waarvan we als levende wezens onderdeel zijn.

Michiel Bussink

Het laatste kind in het bos – Hoe we onze kinderen weer in contact brengen met de natuur, Richard Louv, Uitgeverij Jan van Arkel, ISBN 9789062244683, 385 pagina's, € 19,95, zie ook www.hetlaatstekindinhetbos.nl

